

Robert Herrick (1571-1674)

ชีวิต

แฮร์ริคเกิดเมื่อปี ค.ศ. 1591 ในตระกูลช่างทอง ได้มีโอกาสเข้าศึกษาที่ Cambridge และได้ B.A. ในปี 1617 M.A. ในปี 1620 เขาบวชเมื่อปี 1627 และได้เป็นนิกายใน Devonshire จนกระทั่งถูกถอดโดยพวกพิวริตันในปี 1647 เมื่อถึงสมัยคืนสุรราชบัลลังก์ จึงได้กลับเข้าดำรงตำแหน่งเดิมในปี 1662 และเสียชีวิตลงในปี 1674

งาน

แฮร์ริคเป็นสาวกของจอห์นสันในการตัดแปลงทัศนคติทางสังคมแบบละตินและรูปแบบถ้อยคำแบบคลาสสิกมาเป็นแบบอังกฤษ แม้ว่าในด้านขอบข่ายของปัญญาและนियามการวิจารณ์ของเขาจะดีกว่าเป็น เขาก็มีสิ่งที่ทดแทนคือความสามารถในเชิงกลอนสดแบบที่จอห์นสันไม่มี แนวการเขียนของแฮร์ริคค่อนข้างเห็นห่างและมีความรู้สึกที่อยู่ภายใต้การควบคุม เขามีลักษณะแบบ Epicurean คือ แสวงหาความสุขสนุกสนานเป็นสรณะ แต่ก็มีความสามารถที่จะมองทะลุเข้าไปถึงภายในของประสบการณ์อันกว้างขวาง แม้จะใช้ถ้อยคำที่ค่อนข้างจะจำกัด

แฮร์ริคมีลักษณะอภิปรัชญาอยู่บ้างแต่สำหรับเขา ความขัดแย้งระหว่างระดับต่าง ๆ ของประสบการณ์ไม่เป็นเรื่องส่วนตัวและไม่ได้รับายออกมาในรูปของ สัญลักษณ์ หรือการเล่นคำ การอบรมแบบคลาสสิกและการที่เขาชื่นชมเบ็น จอห์นสันแสดงออกมาให้เห็นในรูปแบบของร้อยกรองของเขาซึ่งเขาได้พยายามดัดแปลงให้เข้ากับประเภทของกรีนินพจน์ที่เขาแต่ง

Cherrie - ripe: เซอร์รี่ในโคลงบทนี้นอกจากจะหมายถึงผลไม้ชนิดหนึ่ง ซึ่งเมื่อเวลาสุกแล้วเป็นสีแดงยังสามารถหมายถึงอะไรได้อีก ถ้าพิจารณาจากสถานที่ ๆ เซอร์รี่เหล่านี้ขึ้นอยู่ และเรารู้ว่ามันเจริญงอกงามตลอดปีด้วย ?

ROBERT HERRICK

Cherrie-ripe

Cherrie-Ripe, Ripe, Ripe, I cry,
Full and faire ones; come and buy:
If so be, you ask me where
They doe grow? I answer, There,
Where my Julia's lips doe smile;
There's the Land, or Cherry-He:
Whose Plantations fully show
All the yeere, 'where Cherries grow.

Delight in Disorder: โคลงบทนี้มีเนื้อหาคล้ายคลึงกับ Still to be Neat ของ Ben Jonson ในแง่ที่ว่าแสดงให้เห็นความขัดแย้งระหว่าง art กับ nature กวีบรรยายการแต่งตัวของหญิงสาว คนหนึ่งซึ่งมีลักษณะเหมือนกับไม่ได้ใส่ใจว่าเสื้อผ้าจะเป็นระเบียบเรียบร้อยแค่ไหน แต่มันก็เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจเขามากกว่าความเป็นระเบียบไปทุกแง่มุม

สังเกตการใช้ศัพท์ของแฮริควว่ามีคำที่มาจากภาษาอื่นมากและดูความสัมพันธ์ระหว่าง คำว่า wave กับ tempestuous ว่าทำให้เกิดภาพพจน์เช่นไร ?

Delight in Disorder

A sweet disorder in the dresse
Kindles in cloathes a wantonnesse:¹
A lawne about the shoulders thrown
Into a fine distraction:
An erring Lace, which here and there
Enthralls the Crimson Stomacher:²
A Cuffe neglectfull, and thereby
Ribbands to flow confusedly:
A winning wave (deserving Note)
In the tempestuous petticoate:
A carelesse shooe-string, in whose tye
I see a wilde civility:
Doe more bewitch me, then when Art
Is too precise in every part.



1. gaiety

2. vest or vestee, often richly embroidered

Corinna's going a Maying: โคลงบทนี้มีการอ้างอิง mythology บ้าง นอกจากนั้นเราก็ต้องรู้ประเพณีโบราณบางอย่างคือที่เกี่ยวกับ May Day ซึ่งเป็นวันฉลองต้อนรับฤดูใบไม้ผลิ พวกหนุ่มสาวจะได้มีโอกาสใกล้ชิดกันในวันนี้ มีการเลือกสาวงามขึ้นมาเป็นเทพี หรือ May Queen และจะมีการเดินร่ารอบเสาสูงที่เรียกว่า May Pole ซึ่งประดับประดาด้วยดอกไม้

stanza แรก กวีเตือนให้คอร์รินาตื่นเสียที่เนื่องจากออโรราซึ่งเป็นเทพีแห่งรุ่งอรุณปรากฏตัวแล้วการจะนอนขี้เกียจอยู่เป็นการลบหลู่คูหมื่นวัน May day ซึ่งเป็นวันที่สาวพรหมจารีทั้งหลายพร้อมใจกันต้อนรับฤดูใบไม้ผลิ

stanza ที่ 2 ดูการใช้คำ เช่น Foliage ในที่นี้หมายถึงอะไรนอกไปจาก literal meaning ของคำนี้? กวีให้คอร์รินาลุกขึ้นมาแต่งตัวให้สวยเหมือนฟลอราผู้เป็นเทพีแห่งบุปผาชาติ โดยไม่ต้องใช้เพชรนิลจินดา ไม่ต้องมัดผมสวยด้วยเพราะเวลานี้เป็นเวลาที่ยิ่งใหญ่ไม่ใช่เวลาเคร่งศาสนา

stanza ที่ 3 กวีบรรยายว่าประชาชนต่างพากันตกแต่งประดับประดาบ้านเรือนและถนนหนทางด้วยกิ่งและดอกไม้ ทำไมคอร์รินาจึงยังไม่พร้อมที่จะออกไปสนุกกับคนอื่น ๆ สักที เหมือนกับเป็นการทำบาป

stanza ที่ 4 บรรยายถึงหนุ่มสาวซึ่งได้ร่วมสนุกกันบางคู่ก็ก้าวหน้าไปถึงขั้นหมั้นหมายเลือกพระที่จะทำพิธีแต่งงานแล้ว แต่เรายังไม่ได้ออกไปร่วมงานเลย

stanza ที่ 5 ระบุ theme ของโคลงบทนี้ คือ ให้ใช้ชีวิตในปัจจุบันให้เต็มที่ในขณะที่เรายังมีเวลาและเรียวแรงเพราะชีวิตคนเรานั้นสั้นนักมีแต่จะเสื่อมโทรม กวีจึงชวนให้คอร์รินาออกไปฉลอง May day ด้วยกัน

Corinna's Going a Maying

Get up, get up for shame, the Blooming Morne
Upon her wings presents the god unshorne.
See how Aurora¹ throws her faire
Fresh-quilted colours through the aire:
Get up, sweet-Slug-a-bed,² and see
The Dew-bespangling Herbe and Tree.
Each Flower has wept, and bow'd toward the East,
Above an houre since; yet you not drest,
Nay! not so much as out of bed?
When all the Birds have Mattens³ sey'd,
And sung their thankfull Hymnes: 'tis sin,
Nay, profanation to keep in,
When as a thousand Virgins on this day,
Spring, sooner then the Lark, to fetch in May.
Rise; and put on your Foliage, and be seene
To come forth, like the Spring-time fresh and greene;
And sweet as Flora.⁴ Take no care
For Jewels for your Gowne, or Haire:
Feare not; the leaves will strew
Gemms in abundance upon you:
Besides, the childhood of the Day has kept,
Against you come, some Orient⁵ Pearls unwept:
Come, and receive them while the light
Hangs on the Dew-locks of the night:
And Titan⁶ on the Eastern hill
Retires himselfe, or else stande still
Till you come forth. Wash, dresse, be briefe in praying
Few Beads are best, when once we goe a Maying.
Come, my Corinna, come; and comming, marke
How each field turns a street; each street a Parke
Made green, and trimm'd with trees: see how

1. Dawn

2. one who stays in bed for laziness

3. morning prayers

4. goddess of flowers

5. eastern, from the orient

6. the Sun, Hyperion

Devotion gives each House a Bough,
 Or Branch: Each Porch, each doore, ere this,
 An Arke⁷ a Tabernacle is
 Made up of white-thorn neatly enterwove;
 As if here were those cooler shades of love.
 Can such delights be in the street,
 And open fields, and we not see't?
 Come, we'll abroad; and let's obey
 The Proclamation made for May:
 And sin no more, as we have done, by staying;
 But my Corinna, come, let's goe a Maying.
 There's not a budding Boy, or Girle, this day,
 But is got up, and gone to bring in May.
 A deale of Youth, ere this, is come
 Back, and with White-thorn laden home.
 Some have dispacht their Cakes and Creame,
 Before that we have left to dreame:
 And some have wept, and woo'd, and plighted troth,
 And chose their Priest,⁸ ere we can cast off sloth:
 Many a green-gown⁹ has been given;
 Many a kisse, both odde and even:
 Many a glance too has been sent
 From out the eye, Loves Firmament:

 Many a jest told of the Keyes betraying
 This night, and locks pickt, yet w'are not a Maying.
 Come, let us goe, while we are in our prime;
 And take the harmlesse follie of the time.
 We shall grow old apace, and die
 Before we know our liberty.
 Our life is short; and our dayes run
 As fast away as do's the Sunne:
 And as a vapour, or a drop of raine
 Once lost, can ne'r be found againe:
 So when or you or I are made
 A fable, song, or fleeting shade;
 All love, all liking, all delight

7. chest or basket of reeds; also coffer containing the Tables of the Law

8. mis-printed as ptiest

9. by rolling in sport in the grass

Lies down'd with us in endlesse night.
Then while time serves, and we are but decaying;
Come, my Corinna, come, let's goe a Maying.

To the Virgins, to Make much of Time : บทกวีนี้ใช้ theme ที่นิยมกันแพร่หลายคือ Carpe Diem หรือ Enjoy the present day ดังจะเห็นได้ใน stanza แรกที่ให้เก็บดอกกุหลาบเสียตั้งแต่ยังตูมอยู่ เพราะเวลานั้นมีปีกบิน ถ้าเราไม่เก็บกุหลาบวันนี้ พรุ่งนี้มันก็จะเหี่ยวตายไป

stanza ที่สองใช้ image ของดวงอาทิตย์ซึ่งยิ่งขึ้นสูงเท่าใดก็ยิ่งแสดงว่าใกล้จะตกเท่านั้น อันเป็นการแสดงถึงการเคลื่อนที่ของกาลเวลา

stanza ที่สาม กล่าวว่าวัยที่ดีที่สุดคือ วัยหนุ่มสาวที่เรายังมีพลังกำลังสมบูรณ์ ถ้าแก่แล้วก็จะมีความเสื่อมโทรมมาแทนที่

stanza สุดท้าย เป็นการสรุปว่า ดังนั้น (สาว ๆ ทั้งหมด) จงอย่ามัวเหนียมอายอยู่เลย ถ้ายังมีโอกาสก็ให้รีบแต่งงานเสีย เพราะความบริสุทธิ์ หรือพรหมจารีนั้น มีให้เสียได้ครั้งเดียวเท่านั้น ถ้าได้เสียมันไปแล้วทีนี้จะเกลียดอย่างไร จะเล่นตัวแค่ไหนก็ไม่ใช่ไรแล้ว

ที่จริงนักกวีคงไม่ได้แนะนำให้หญิงสาวทั้งหลายทำตามคำของเขาจริง ๆ เพียงแต่เขียนตามธรรมเนียมนิยมที่ยึดถือปฏิบัติกันมาในการแต่งบทกลอนเท่านั้น แต่ถ้าคิดว่า Herrick เป็นกวีในกลุ่มราชสำนักก็น่าประหลาดใจอะไรที่เขาจะเขียนทำนองนี้

To the Virgins, to Make much of Time

Gather ye Rose-buds while ye may,
Old Time is still a flying:
And this same flower that smiles to day,
To morrow will be dying.

The glorious Lamp of Heaven, the Sun,
The higher he's a getting;
The sooner will his Race be run,
And neerer he's to Setting.

That Age is best, which is the first,
When Youth and Blood are warmer;
But being spent, the worse, and worst
Times, still succeed the former.

Then be not coy, but use your time;
And while ye may, goe marry:
For having lost but once your prime,
You may for ever tarry.

To Athea, Who may Command Him Any Thing

โคลงบทนี้มีลักษณะเป็น stanza ซึ่งมีความยาว stanza ละ 4 บรรทัด มีท่วงทำนอง และเนื้อหาแบบศตวรรษที่ 16 คือ กล่าวถึงอิทธิพลของผู้หญิงผู้เป็นที่รัก ที่จะให้เขาทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น จะให้อยู่หรือให้ตายเขาก็จะทำตาม ดูความหมายของคำว่า Protestant และคำว่า Decree แล้วพิจารณาว่ากวียกย่องให้เกียรติ Anthea แคไหน ต้น Cypresse ใน stanza ที่ 5 เป็นต้นไม้ประเภทหลิวปกติมักปลูกไว้ตามสุสาน กวีจึงใช้ไม้ต้นนี้เพื่อแสดงอารมณ์อะไร ?

To Anthea, Who may Command Him Any Thing

Bid me to live, and I will live
Thy Protestant to be:
Or bid me love, and I will give
A loving heart to thee.

A heart as soft, a heart as kind,
A heart as sound and free,
As in the whole world thou canst find,
That heart Ile give to thee.

Bid that heart stay, and it will stay,
To honour thy Decree:
Or bid it languish quite away,
And't shall doe so for thee.

Bid me to weep, and I will weep,
While I have eyes to see:
And having none, yet I will keep
A heart to weep for thee.

Bid me despaire, and Ile despaire,
Under that Cypresse tree:
Or bid me die, and I will dare
E'en Death, to die for thee.

Thour art my life, my love, my heart,
The very eyes of me:
And hast command of every part,
To live and die for thee.

— ● — ● — ● —

To Daffodills: โคลงบทนี้ใช้ธรรมชาติเป็นตัวสื่อความหมาย กวีใช้ดอกแดฟโฟดิล ซึ่งเป็นดอกไม้ล้มลุกขึ้นอยู่ตามทุ่งหญ้ามีสีเหลืองทองเพื่อให้บทเรียนบางอย่างแก่เรา

ใน stanza แรกกวีบรรยายว่าเขาเศร้าเสียใจที่ต้องเห็นดอกแดฟโฟดิล จากไปอย่างรวดเร็วทั้ง ๆ ที่ยังไม่เที่ยงวันเลย อย่างน้อยมันควรจะบานอยู่จนกระทั่ง ถึงเวลาสวดมนต์เย็น (ประมาณ 6 โมงเย็น)

ใน stanza ที่ 2 เปรียบเทียบให้เห็นว่าชีวิตมนุษย์นั้นก็สั้นเหมือนกับดอกแดฟโฟดิล เราเจริญเติบโตขึ้นมาเพื่อพบกับความเสื่อมโทรมเหมือนทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ในที่สุดเราก็จะต้องตายไปอย่างไม่มีร่องรอยอะไรเหลืออยู่เลย

นักศึกษาอ่านโคลงบทนี้แล้วคิดว่าสิ่งที่กวีกำลังบอกกับเรานั้น คืออะไร ?

To Daffadills

Faire Daffadills, we weep to see

You haste away so soone:

As yet the early-rising Sun

Has not attain'd his Noone.

Stay, stay,

Until the hasting day

Has run

But to the Even-song;

And, having pray'd together, we

Will goe with you along.

We have short time to stay, as you,

We have as short a Spring;

As quick a growth to meet Decay,

As you, or any thing.

We die,

As your hours doe, and drie

Away,

Like to the Summers raine;

Or as the pearles of Mornings dew

Ner to be found againe.



To Blossoms: โคลงบทนี้ก็คล้ายคลึงกับ To Daffadils เพียงแต่ไม่เฉพาะเจาะจงว่าเป็นดอกไม้ชนิดใด

stanza แรก บอกว่าดอกไม้บานเป็นสัญญาณว่าต้นไม้จะมีลูกอุดมสมบูรณ์ แต่ทำไมดอกไม้จึงร่วงเร็วหนักทั้ง ๆ ที่เวลาผ่านไปไม่เท่าไรเลย ขอให้ดอกไม้บานให้ความสดชื่นก่อนเถิด

stanza ที่สอง กวีแสดงความกังวลว่าดอกไม้มันเกิดมาเพื่อจะให้ความสดชื่นเพียงแค่วินาทีแล้วก็ต้องเหี่ยวตายไปกระนั้นหรือ? ดูไปแล้วช่างน่าสมเพชเสียนี้กระไร

stanza ที่สาม เราได้บทเรียนจากดอกไม้ นั่นก็คือทุกสิ่งทุกอย่างต้องสิ้นสุดลงทั้งนั้น แม้จะไม่กล้าหาญเข้มแข็งเท่าดอกไม้ ไม่ช้าทุกอย่างก็ต้องตาย

กวีมีข้อความอะไรที่เขาต้องการเสนอแฝงอยู่หรือไม่?

โคลงบทนี้มีแนวความคิดคล้ายคลึงกับ To daffadills คือเน้นความไม่เที่ยงแท้แน่นอนของสังขาร เพียงแต่ว่ากวีไม่ได้ระบุลงไปชัดเจนว่าดอกไม้มันเป็นดอกอะไร กวีใช้ดอกไม้บานให้บทเรียนเกี่ยวกับชีวิตกับเรา เนื้อหาของโคลงบทนี้ชัดเจนกว่า To Daffadills แต่ก็ไม่ต่างกัน เพราะกวีใช้ธรรมชาติให้บทเรียนกับเรา

To Blossoms

Faire pledges of a fruitfull Tree,
Why do yee fall so fast?
Your date is not so past;
But you may stay yet here a while,
To blush and gently smile;
And go at last.

What, were yee borne to be
An houre or half's delight;
And so to bid goodnight?
'Twas pitie Nature brought yee forth
Meerly to shew your worth,
And lose you quite.

But you are lovely Leaves, where we
May read how soon things have
Their end, though ne'r so brave:
And after they have shown their pride,
Like you a while: They glide
Into the Grave.



คำถาม

1. อธิบายลักษณะที่เป็นเอพิคิวเรียนในกวีนิพนธ์ของแฮริค
2. เปรียบเทียบ *Delight in Disorder* กับ *Still to be Neat* ของจอห์นสัน
3. การดำเนินเรื่องของโคลงที่ชื่อว่า *Corinna's Going a Maying* เป็นไปอย่างไร
4. แฮริคใช้ theme ที่เรียกว่า *Carpe Diem* อย่างไรใน *To The Virgins, to Make much of Time* ท่านมีความเห็นอย่างไรเกี่ยวกับทัศนคตินี้
5. *To Anthea, Who may Command Him Any Thing* มีลักษณะของศตวรรษที่ 16 อย่างไร
6. แฮริคใช้ธรรมชาติเพื่ออะไรใน *To Daffadils* และ *To Blossoms*